

450 Bir Ananın Yakarışı

– Necmi Yaprak · 10 Mayıs 2011

İnsanoğlu bazen neye güleceğini neye ağlayacağını şaşırıyor. Bazen de olmadık basit bir konudan kendi kendine konuşur hale gelir. Belki çoğumuz bu tür insanlara rastlamışızdır. Bu tür insanlara da toplumun kafayı yemiş damgasını hemen vururlar. Ömrüm sokaklarda geçtiği için çoğu zaman bu tür insanlarla karşılaşır muhabbet ederim. Onlarla onlar gibi olmaya, onları anlamaya çalışırım. Çoğumuz bilemeyiz. Onların da kendi kendine kurmuş olduğu bir dünyası var. Aslında tamamen kafayı sıyırılmış değiller. Bu dünyanın işlerinden elini eteğini çekmiş insanlardır.

Geçen sabah erkenden uyandım. Yatak odasında yere seccadenin üzerine oturmuş, ellerini havaya açmış, mırıldanarak yaradana dua ediyor benim garibim. Belli ki sabah namazını kılmış. Dikkatimi çektirici dua ediş tarzı biraz değişik geldi. Sanki yaradanla muhabbet eder gibi isteklerini sıralıyor. Uyandığımı anlamasın diye hiç sesimi çıkarmadan dinledim. Hemen aklıma yukarıda bahsettiğim türden insanlar geldi.

Yalvarıp yakardığı, dilinden çıkardığı sözlere bak.

Allahım bu kız ne yapacak, ablasına hiç benzemiyor, bizde de kabahat var ama şimdi ben ne yapacağım, aklım hep onda kalacak, keşke zorla öğretebilseydim yemek yapmasını, üstünü başını yıkamasını, yavrum dersine çalışsın, rahatsız olmasın, akli karışmasın, ablası gibi okul tuttursun diye her bir şeyini hazır ettim. Şimdi bu kızım okula giderse nasıl üstünü başını yıkayacak, nasıl karnını doyuracak, bir an önce ona akıl ver her şeyi öğrenmesine yardımcı ol.

Yine de üşenmeden ve sesimi çıkarmadan dinlemeye devam ettim. Baktım söylemiş olduğu sözleri tekrarlıyor. İçimden eyvah herhalde hanımı kaybedeceğiz diye de korku sardı. Bir ara ellerini yüzüne getirdi ve gözlerinde ki yaşı başında ki çemberin kenarı ile sildi. Ağladığını anlayınca dayanamadım. Yatağımda bir sağıma ve bir soluma dönüş yaptım tekrar yüzümü ona doğru çevirdim. Halen uyuyormuş gibi numara yapıyorum.

Kımıldadığımı hissetmiş olacak ki dönüp yüzüme baktı. Elleri hale yüzünde idi. Uykumu bölmek amacıyla usulca toparlanmaya başladı. Seccadeyi katlarken bile sessizliğe dikkat ediyordu. Her yaptığı işte dönüp dönüp yüzüme bakıyordu. Odanın kapısına yanaştı. Kapı kolu ses çıkarmasın diye usulca açmaya çalışırken tekrar dönüp bana baktı. Ben artık gözümü açmıştım. Sanki yeni uyanmış gibi..

Bu zaman zarfında aklımda hep garibimin gönlünü rahatlatmak için bir şeyler yapmam lazım diye düşünüyordum. Aklıma gördüğüm rüyayı anlatayım bari dedim.

--Canım günaydın sabah mı oldu
--Daha zamanın var yat uyu ben sana seslenirim
--Hele şöyle yanıma gel gördüğüm rüyayı anlatacağım
--Daha sonra anlatırsın uykunu bölme

Baktım gözlerini benden kaçırıyor o anki halini bana göstermek istemiyordu. Bunu bildiğimden ısrar ettim.

--Canım sen gel bakayım şöyle yanıma sende yine bir haller var
--Bir şeyim yok
--Anlamadım zannetme, hem bu rüyayı şimdi anlatmazsam bir daha anlatmam, belki de unutum

Rüya dinlemesini sevdiğini biliyordum. Başucuma geldi yatağın kenarına oturdu. Başladım rüyayı anlatmaya. Gizem'de üniversiteyi tutturmuş, oda İzmir ilinde okuyormuş ancak ablasından ayrı bir ev tutmuşuz, ziyarete gitmek için haber vermişiz, ablası da yanına gitmiş, evine vardığımızda gülerek bize kapıyı açtı, içeri girdiğimizde sofraya hazır, sen evin içini dolaştın, gördüğün manzara karşısında şaşırmış vaziyette büyük kızımız Sinem'e

--Sen mi yardım ettin kızım
--Anne inanmazsın ama bunların hepsini deli kızın yaptı. Gözümle görmesem ben de inanmazdım.

Daha rüyayı bitirmeden anlamış olmalı ki

--Hadi oradan böyle rüya mı olur
--Niye olmasın alt tarafı rüya
--Sen kesin beni duydun
--Ben seni her zaman duyuyorum, ne zaman canın bir şey istese hissediyorum
--He ya onu da doğru söylersin
--Şaka şaka gerçekten seni duydum, keyfini bozmamak için sesimi çıkarmadım

Ana yüreği işte dayanır mı. Keşke duyduğumu söylemeseydim. Hesapta teselli vereceğim. Sarıldı bana başladı ağlamaya.

--Biz ne yapacağız şimdi
--Canım ne olursun üzme kendini, göreceksin boşuna ağladığını anlayacaksın, iş başa düştü mü mecbur yapacak, sen üzerine titredin yıllardır, hem geçen yıl köye gittiğinde benim kızım bana bir hafta baktı, ben gözlerimle gördüm biliyorsun
--Yine de yüreğim dayanmıyor
--Hadi hadi kalk sil göz yaşlarını da Allah şükret

İşte böyle anlar ve zamanları yaşıyoruz. Önemli olan sağlıklı ve akıllı olmak. Garibimin yapmış olduğu yalnızca yakarış olduğunu anlayınca bende rahatladım. Hayırlı sabahlar yeni bir güne...

10.05.2011

--